

Adressébrev —, „i Henshold til hvilket Leve-
ringen sker“. Den sidste Betegnelse viser
hen til, at Befragtningskontraktens Bestem-
melser lige saa lidt som hvad der ellers
maatte kunne hjemle Rettigheder for Skip-
peren overfor Befragter eller Aflader, saasom
Ophold ved Ladningen, i og for sig er bin-
dende for Modtageren; sker Modtagelsen i
Henshold til Konnossement, er det ovenfor
ved §§ 144, 120 m. fl. omtalt, at Modta-
geren, forsaavidt ikke særlig Grund til at
statuere noget andet foreligger, kun er for-
pligtet til at betale den derpaa eller ved
Henvisning til Certepartiet angivne Fragt,
men ikke t. Eks. Overliggedagspenge, naar
derom intet er bemærket paa Konnossementet.
Noget andet er det, at der udenfor de ved
Konnossementet begrundede Forpligtelser kan
blive Spørgsmaal om, at der kan være op-
staaet Krav, med Ret i Godset, som kunne
fordres fyldestgjorte af Modtageren førend
dets Udløsering. Hertil høre navnlig Havari-
bidrag og deslige samt Erstatning for Over-
liggedage m. v. paa Lossestedet, se § 155.
Skipperen er ikke pligtig at udløse Godset
uden at han bliver fyldestgjort for saavel
Frugt og hvad Modtageren iøvrigt skal be-
tale efter Konnossementet eller andet Dok-
ument, i Henshold til hvilket Udløseringen sker,
som de nys omtalte, senere opstaaede Krav;
paa den anden Side kan det imidlertid heller
ikke forlanges, at Modtageren skal udløse
Konnossementet og betale, førend han har
faaet Godset og befundet det at være i til-
børlig Stand. Forsaavidt Parterne ikke kunne
enes om en saadan Fremgangsmaade, at der
betales efterhaanden, som Varerne udløses,
mod Afkrivning paa Konnossementet, og
navnlig naar der er Strid om hvad Mod-
tageren skal betale, er det naturligt at klare
Bandselighederne ved, som det er gjort i §
155, at betinge Udløseringen af, at Mod-
tageren, i Mangel af Betaling, deponerer de
fordrede Beløb, selvfølgelig i en Bank eller
paa andet sikkert Sted, indtil Løsningen er
fuldført. Naar alt Godset er udløst, og
Skipperen maatte særdig til at seje, kan det
imidlertid ikke forlanges, at han fremdeles
skal lade Fragten og øvrige Beløb forblive
henstaaende i Depositum indtil Striden om,
hvad Modtageren skal betale, er bleven af-
gjort, eventuelt ved Retkendelse. I § 155
siges det derfor ogsaa, at Skipperen, naar
Godset er udløst, er berettiget til at hæve
det deponerede Beløb. Der søjes dog til,
hvad der vel egentlig forstaar sig af sig selv,
at Modtageren fra sin Side, i Tilfælde af
Tvist, naar Skipperen forlanger de depone-
rede Beløb udbetalte af Depositarius, kan
sikre sig ved at gøre Arrest eller nedlægge

Forbud imod Udbetalingen, forsaavidt de al-
mindelige Betingelser for Benyttelsen af disse
Retsmidler ere til Stede, hvortil navnlig
efter Omstændighederne hører, at der af Lad-
ningsmodtageren stilles behørig Sikkerhed.
Denne Ordning, hvorefter det altid bliver
Ladningsmodtageren, der maa optræde som
Sagsøger, i det sidste Tilfælde til Justifika-
tion af Arresten eller Forbudet. Iynes i det
hele at maatte foretrækkes fremfor den i den
tyste Sølvs Art. 625 givne, hvorefter Skip-
peren ikke er berettiget til at forlange de
deponerede Beløb udbetalte, efter Godsets
Udløsering, uden at han stiller Sikkerhed.
En særlig Bestemmelse indeholdes dog i §
155 med Hensyn til Havaribidrag. Medens
det ellers er Reglen, at Modtageren ikke kan
forlange Varerne udløserede uden at betale
eller deponere hvad han skal betale i Fragt,
Overliggedagspenge m. v., og altsaa ikke kan
nøjes med at stille Sikkerhed derfor, har man
ment, at der maa gøres en Undtagelse, hvor
Dispatchen ikke endnu er opgjort og det altsaa
er usikkert, hvor meget der skal betales i
Havaribidrag af Godset. I dette Tilfælde
kan Skipperen ikke forlange mere, end at der
stilles Sikkerhed for Betalingen af det even-
tuelle Havaribidrag. — At de i Paragraffen,
nærmest for Udløsering af Gods paa Be-
stemmelsesstedet, givne Regler ogsaa maa
gælde, naar Godset begæres udløst paa
Indladningsstedet eller i Mellemhavn, turde
være en Selvfølge, men siges dog for en
Sikkerheds Skyld i sidste Stykke af § 155.

§§ 156—157 give Regler for, hvor-
ledes Skipperen har at forholde sig, naar
Modtagelse af Ladningen nægtes eller Lad-
ningsmodtageren ikke er at finde. Det er
en Selvfølge, at Skipperen ikke er forpligtet
til at blive liggende og vente med Udløs-
ningen i en ubestemt lang Tid, eller
overhovedet udover den bestemte Siggetid,
og altsaa maa kunne udløse og under sikker
Forvaring oplægge Godset, naar Ladnings-
modtageren udebliver eller forholder Løsningen
saaledes, at den ikke kan være tilendebragt i
rette Tid, det vil sige senest inden Udløbet
af Overliggedagene. Det er imidlertid lige-
ledes klart, at Skipperen, der vel i Reglen
vil være interesseret i saasnart som muligt
at faa udløst og at kunne søge ny Fragt,
men som dog ogsaa i fløve Tider kan tænkes
at finde det fordelagtigt for Rederiet at ligge
stille med Skibet, naar derved kan tjenes
gode Overliggedagspenge og mindst lige saa
stor Godtgørelse for yderligere Ophold —
ikke bør kunne utilbørlig forhale Løsningen
paa Ladningsmodtagerens Regning, naar
denne ikke har vægret sig ved at opfylde sine